

Motion till riksdagen 2019/20:185

av **Helena Vilhelmsson (C)**

Översyn av lagen om personalliggare gällande byggverksamhet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över systemet med personalliggare i syfte att det ska gälla företag där byggverksamhet utgör den huvudsakliga verksamheten och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Idag omfattas byggbranschen av lagen om personalliggare. Gott så, eftersom delar av byggbranschen har problem med oseriösa företagare som anställer svart arbetskraft. Systemet infördes för att stävja svartarbete i olika branscher och därmed skapa rättvisa förutsättningar på marknaden. År 2016 skärptes lagstiftningen så att den kom att omfatta både ägare till företag vars verksamhet omfattas av personalliggare och ägares familjemedlemmar. Lagstiftningens utformning har visat sig få konsekvenser som är svårhanterliga och direkt oönskade. Inte minst gällande lantbruksföretag.

Bestämmelsen om personalliggare gäller även när det blir aktuellt med byggverksamhet på lantbruk. Vid större investeringar kan det handla om en totalentreprenad, då är byggföretaget byggherre och därmed ansvarig för personalliggare. Dock är verksamheten på ett lantbruk i sig både omfattande och av varierad art, så behov av byggnadsarbete finns löpande under året. Exempelvis reparation och underhåll av byggnader, nybyggnad eller reparation av skogsbilvägar och diken, grävning i samband med nedläggning av fiberkabel, snöröjning av arbetsplatser, markarbeten för anläggning av ridvägar och paddockar m.m. Dessa uppräknade verksamheter räknas in i ”byggverksamhet” och omfattas av personalliggarsystemet.

Ovanstående innebär att om en lantbruksfastighet har dylika arbeten planerade under ett år, som kommer att överstiga fyra prisbasbelopp (f n 180 000), måste fastigheten registreras som byggarbetsplats. Om detta gäller en regelrätt lantbruksfastighet, har i ett slag de anställda på lantbruket övergått till att bli anställda på en byggarbetsplats.

Åtminstone den stund de byter från högaffel till hammare, och då måste de skriva in sig i personalliggaren. Likaså gäller detta lantbrukarna själva och deras familjer, dvs. ägarna.

Jag menar att detta är en orimlig konsekvens av systemet med personalliggare som knappast gagnar syftet med bestämmelsen, dvs. minskad andel svartarbete och bättre konkurrensneutralitet. Det torde bli ytterligare ett exempel på krångliga regler som drabbar en redan ansträngd näring.

Jag menar att systemet med personalliggare ska omfatta företag vars huvudsakliga näringsverksamhet består av de områden som ingår i lagen om personalliggare. Företag där exempelvis byggverksamhet inte är den egentliga verksamheten utan snarare en ”biffekt” av den egentliga verksamheten bör undantas kravet på personalliggare, särskilt i fall när arbeten utförs av företagaren själv, dennes familj eller av dess anställda personal.

Helena Vilhelmsson (C)